

Ivar Berendsen: Vi kommer altsaa tilbage til dette, at denne store Forsamling bestod af de ordinære Medlemmer af Forsvarskommissionen, for hvilke Sagen *skulde* forelægges. (*Axel Møller:* Hvem siger det?) Fordi Forsvarsministeren havde erklæret, han vilde være nødsaget til det efter de Udtalelser, der var faldet under Forhandlingerne i Kommissionen. (*Axel Møller:* Hvorfor?). Ja, det er jo et helt andet Spørgsmaal. (*Axel Møller:* Maa vi ikke faa Svar paa det?). Det er et ganske andet Spørgsmaal, hvorfor Forsvarsministeren fandt det nødvendigt; det har jeg aldeles ikke været inde paa. Jeg tror for Resten, det var rigtigt, han gjorde det. Der var faldet Udtalelser i Kommissionen, hvori man havde draget Forsvarsministerens Ord i Tvivl, og dertil havde han svaret, at saa var der ikke andet at gøre end at fremlægge Beviserne. Det gjorde han, og i den Forsamling, hvori det skete, var Medlemmerne til Stede, Ministrene, der kendte Sagen i Forvejen, og to Generaler. Jeg ønsker altsaa meget gerne at vide, om det ærede Medlem mener, at det er fra de ordinære Medlemmer, Sagen er kommen ud, i hvilket Tilfælde Forsvarsministeren er fuldstændig uden Skyld, eller det er fra de ekstraordinære tilstedeværende, af hvilke Ministrene kendte den i Forvejen, og der foruden dem kun var to Generaler til Stede.

Formanden: Det 6te Medlem for Københavns Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Maa jeg svare det ærede Medlem (Ivar Berendsen), at jeg aldeles ikke mener, at denne Sag overhovedet skulde være forelagt for Forsvarskommissionen paa dette Tidspunkt, og jeg ser ikke nogen som helst Anledning til at gøre det, naar man selv ser saaledes paa Sagen, som den højtærede Forsvarsminister gør. Jeg vil henvise ærede Medlemmer til Blaabogen Sp. 152, hvor det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) siger: „Overfor denne Udtalelse“ — af den højtærede Forsvarsminister om, at det var særdeles farligt og skadeligt for Danmark, at den Slags Ting kom frem nu — „maa jeg konstatere, at det er Formanden“ — altsaa den højtærede Forsvarsminister — „som har rejst denne Sag her i Kommissionen, og at han i et Møde, hvor der var ca. 40 Mennesker til Stede, deriblandt nogle, som ikke er Medlemmer af Kommissionen, har

givet en udførlig Redegørelse for hele Sagen. Jeg ved ikke, om det er Formandens politiske Erfaring, at en Sag, som fremlægges for 40 Mennesker, har nogen særlig Tilbøjelighed til at forblive hemmelig. Jeg tror ikke, andre har gjort den Erfaring“. Denne Bemærkning synes jeg er fuldkommen berettiget, og jeg har — det maa det ærede 8de Medlem for Hovedstaden dog kunne forstaa — ikke sigtet nogen Person for at have bragt Meddelelserne ud. Men vi bør ønske — og det er jo ogsaa ønsket fra alle Partier — en virkelig Undersøgelse, om fornødent en kriminel Undersøgelse, for at faa konstateret, hvem den skyldige er, om han findes indenfor disse 40 Personer eller udenfor.

Formanden: Det 8de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Jeg forstaaar udmærket, at det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) maatte sige saadan til Forsvarsministeren, for det var nemlig *hans* Udtalelse, hvori han drog i Tvivl, hvad Forsvarsministeren havde sagt, der gjorde det nødvendigt at fremlægge Dokumenterne.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Tingets næste Møde holdes i Morgen Kl. 10 Form. med samme Dagsorden som i Dag, nemlig:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.

Mødet hævet Kl. 5²⁰.